

Brief van Theo van Gogh aan zijn broer Vincent van Gogh

Bron: <http://vangoghletters.org/vg/letters/let794/letter.html>

Parijs 4 Augustus 1889.

Beste Vincent,

Het was mij zoo vreemd geen brief van je te ontvangen, dat ik telegrafeerde om te weten of je wel waart. Dr Peyron antwoordde mij per brief, dat je al sedert een dag of wat ziek zijt, maar dat het nu al weer wat beter is. Arme kerel, wat zou ik graag weten wat te doen, om die cauchemards [=nachtmerries] op te doen houden. Toen je brief weg bleef verbeelde ik mij, ik weet niet waarom, dat je op reis waart hierheen en ons zou zijn komen verrassen. Mocht je eens denken dat het je goed kon doen om onder menschen te zijn, die graag hun best zouden willen doen om je wat opwekking te geven & die je graag bij zich zouden zien, denk dan om ons klein kamertje. Het is onlangs ingeweid door Jo [=de schoonzus van Vincent, de vrouw van Theo] haar moeder, dus is het bruikbaar gebleken. Ik hoop dat deze ongesteldheid niet anders was dan een naklank van de vorige crisis, maar als er iets bijzonders was waaraan je deze herhaling toeschrijft, zeg het mij dan in elk geval. Is de dokter en het verdere personeel goed voor je? Wordt er nog onderscheid gemaakt, tusschen de verschillende zieken en hangt dit af van wat zij betalen. Als men ongerust is stelt men zich de dingen anders en erger voor dan ze zijn, schrijf mij daarom zoodra ge kunt en al zijn het maar een paar woorden. Ik maak mij niet meer ongerust dan noodig is, maar ik hoop dat je mij toch alles zult zeggen. Het gaat ons goed, ik voel mij veel beter dan een poos geleden & hoest in het geheel niet meer door de mediceinen van Rivet. In je laatste brief schreef je dat wij om meer dan een reden broers zijn. Ik gevoel dat ook en al is mijn hart niet zoo fijngevoelig als dat van jou, kan ik soms mij indenken in de benauwdheid die je gevoelt door zooveel gedachten die niet opgelost worden. Verlies den moed maar niet en denk dat ik je zoo noodig heb. Jo laat je hartelijk beterschap toewenschen. Ik hoop dat je gauw goede berichten zult kunnen geven.

à toi

Theo

Paris 24 Auguste 1889.

11

Beste Vincent,

Het was mij zoo
meermal een brief van je te ontvangen,
dat ik telegrafeerde om te weten
of je wel waart D. Peyron antwoorde
mij per brief, dat je al sedert een
dag of wat rick zijt, maar dat
het nu al een wat beter is. Alre
kerel, wat zou ik graag weten wat
te doen, om die saanchemants op
te doen houden. Toen je brief was bleef
verkeide ik mij, ik wist niet waarom,
dat je op reis waart houwen en om
een tijd komen veruusen. Mocht je een
denken dat het je goed kon doen om

Orde menschen te zijn, die graag
kun het zonder willen doen om je
wat oprekking te geven & die je graag
bij zich zonder zien, denk dan om een
klein kamertje. Het is onlangz geleden
door je haar moeder, die is het binnenge-
gebleven. Ik hoop dat deze ongesteldheid
niet anders was dan een nachtelijk van
de vorige crisis, maar als er iets
bijzonder was waarom je deze beveling
toeschryft, zeg het mij dan in elk geval.
Is de dokter en het andere personeel
goed van je? Wordt er nog onderzoek
gemaakt, ~~zinselen~~ de verschillende
zaken en krijgt dit af van wat zij
betalen. Als men ongemak is stelt
men zich de dingen anders en erger
van dan ze zijn, schrijf mij daarom

Zoodra ge kunt en al zija het maar
en paar woorden. Ik maak mij niet
meer ongemak dan noodig is, maar
ik hoop, dat je mij toch alles zult
zeggen. Het gaat ons goed, ik wil
wij sul beter dan een paar gelide
faat in het geheel niet meer dan de
medicijn van Rivet. In je laatste brief
schreef je dat wij om meer dan een reden
hoers zijn. Ik gevoel dat ook en al is mijn
hart niet zoo pijnzandig als dat van jou,
kan ik soms mij inderken in de kwaandheid
die je gevoelt door zornul gedachten die
niet opgelost worden. Verloos den mind
maar niet en denk dat ik je zoo noodig
heb. In hart je hartelijk beterschap
taamenchen. Ik hoop dat je gauw goede
berichten zult kunnen geven.

i t s

Ther